

Πότε ρεζιλεύεται μια χώρα; (Χρήστου Γιανναρά)

Date : Μαΐου 11, 2006

Συχνή, τελευταία, στον δημόσιο λόγο μια περίεργη λογική προάσπισης του «εθνικού γοήτρου». Λογική που παραδέχεται ότι: κακώς μεν, κάκιστα η Ελλάδα ανέλαβε να οργανώσει εφέτος τους κατ' ευφημισμόν «Ολυμπιακούς Αγώνες», όμως, αφού η απόφαση είναι μη αναστρέψιμη, πρέπει όλοι να βοηθήσουμε για την άρτια διεξαγωγή τους, ώστε να μη ρεζιλευτεί η χώρα.

Περίεργη λογική. Απηχί νουτροπία σκοτεινών εποχών, όταν οι άρχοντες αποτολμούσαν εγκληματικά αδικήματα σε βάρος του λαού και ο λαός καλείτο να τα χειροκροτήσει με υποχρεωτικό ενθουσιασμό. Όλοι ξέρουμε ότι η διεξαγωγή των δήθεν Ολυμπιακών Αγώνων θα έχει τραγικές επιπτώσεις στη ζωή όλων των Ελλήνων (όσων ζουν σήμερα και όσων θα γεννιούνται για πολλά ακόμα χρόνια). Επιπτώσεις στην οικονομία, στο φυσικό περιβάλλον, στην ισόρροπη ανάπτυξη κέντρου και περιφέρειας, στην ισόρροπη κατανομή του εθνικού εισοδήματος σε καίριους τομείς του κοινωνικού κράτους (υγεία, παιδεία, ασφάλιση, υποδομές ανάπτυξης) και όχι μονότροπα στον αθλητισμό. Όμως, για ένα εγχείρημα με τέτοιες επιπτώσεις ο λαός ούτε ρωτήθηκε ούτε ενημερώθηκε από την πολιτεία. Άλλοι αποφάσισαν πριν από τον λαό για τον λαό.

Η λογική είναι περίεργη γιατί υιοθετεί και μίαν επιλεκτική (σκανδαλωδώς) εκδοχή προστασίας του «εθνικού γοήτρου»: Μας λένε πως αν αποτύχει οργανωτικά η διεξαγωγή των τάχα Ολυμπιακών Αγώνων στην Αθήνα, θα τρωθεί το διεθνές κύρος της χώρας. Ωσάν το κύρος μιας μικρής χώρας να εξαρτάται από την οργανωτική αρτιότητα του βάνουσου εξανδραποδισμού της και όχι από το ρεζιλίκι ότι έσπευσε πειθήνια να τον καταχειροκροτήσει. Ωσάν η αξιοπρέπεια μιας χώρας να θίγεται όταν αδυνατεί ή αρνείται να χρηματοδοτήσει φαντασμαγορικές αθλητικές εγκαταστάσεις δίπλα σε άθλια σχολικά κτίρια, σε ελλιπέστατα (συχνά απάνθρωπα) νοσοκομεία, πρωτόγονα τρένα, σαπιοκάραβα ακτοπλοΐας.

Ωσάν να ντροπιάζεται μια χώρα, όταν αρνείται να ξεπουληθεί σε αετονύχηδες εργολάβους και πολύφερνους σχεδιαστές ή καλλιτέχνες ετοιμαζίδικης «πρωτοπορίας» που λυμαινούνται τη φαυλεπίφαυλη φιέστα. Και δεν ρεζιλεύεται η χώρα ούτε προκαλεί τον διεθνή χλευασμό όταν βεβηλώνει τον ιερό τόπο του

Μαραθώνα ή ασελγεί στο απαρόμοιαστο κάλλος του αττικού τοπίου με το τερατοδρόμιο των Σπάτων.

Πασίγνωστο ότι την παρωδία των Ολυμπιακών Αγώνων τη διαχειρίζεται μονοπωλιακά ένα μαφιόζικο πλέγμα άψογου κοσμοπολίτικου λούστρου. Η λέξη μαφία κυριολεκτεί, έστω και αν σπάνια (με ρίσκο) εκστομίζεται. Μαφία χρυσοφόρας εκμετάλλευσης του «φιλαθλητισμού», σε διεθνές πεδίο, χορός από μυθώδη ποσά χρημάτων στην πιο ανίερη παραχάραξη του αρχαιοελληνικού ολυμπιακού κληροδοτήματος. Κοινωνίες με ανεπτυγμένο το αισθητήριο της αξιοπρέπειας δεν θα καταδέχονταν ποτέ να νομιμοποιήσουν τέτοια εγκληματική εμπορευματοποίηση της άθλησης και του ανθρώπινου κορμιού – η λέξη σωματεμπορία επίσης κυριολεκτεί. Αλλά στο σημερινό Ελλαδέξ και στο πολιτικό του λεξιλόγιο οι λέξεις «αξιοπρέπεια», «κύρος», «γότηρο» έχουν πια συνδεθεί, είκοσι χρόνια τώρα, μόνο με τον αμοραλισμό της κατασκευής εντυπώσεων, για να ψιμυθιώνεται η αδίσταχτη διαφθορά.

Και όμως, αυτή η εκβαρβαρωμένη χώρα της παρακμιακής εξαχρείωσης, η σημερινή Ελλάδα, είναι η μόνη που θα μπορούσε, αν ποτέ ανέκαμπτε, να διαχειριστεί το ολυμπιακό κληροδοτήμα ως πρόταση με πανανθρώπινη εμβέλεια. Ελληνική πρόταση νοσηματοδότησης της σωματικής άθλησης, της αγωνιστικής άμιλλας, της ιερότητας του ανθρώπινου κορμιού. Δεν είναι ρητορική υπερβολή, είναι θλιβερή αλήθεια, ότι η μικρή μας χώρα θα μπορούσε να είναι πολιτιστική υπερδύναμη στον διεθνή στίβο, αν γινόταν να καλλιεργηθεί ο λαός της στην επίγνωση της πνευματικής του παράδοσης.

Τουλάχιστον, μέσα στον ορυμαγδό της ανίερης φιέστας, κάποιοι ελάχιστοι να σώζουν την επίγνωστη ότι προδίδεται μια πανανθρώπινη ελπίδα. Η δύσμοιρη Ελλάδα ξεπουλάει αδιάντροπα την ατίμητη παρακαταθήκη της ολυμπιακής της παράδοσης. Ούτε καν για αργύρια, αλλά μόνο για την ηδονή της φιγούρας που δεν βλέπουμε ότι είναι αυτοχειριασμός.

Τι πιο φυσικό. Εδώ πουλήσαμε, με πανηγυρισμούς διπλωματικού «θριάμβου», την

Κύπρο και δικαιώσαμε, με το 40,54% των ψήφων μας, τους αυτουργούς του ανόσιου ξεπουλήματος. Δεν σκεφθήκαμε το «εθνικό γόητρό» μας και τον διεθνή χλευασμό όταν αποδεχόμασταν το παρανοϊκό σχέδιο Ανάν θυσιάζοντας την κρατική υπόσταση της Κυπριακής Δημοκρατίας, το ευρωπαϊκό της κεκτημένο, τα αναρίθμητα ψηφίσματα και τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ.

Να είχε τουλάχιστον όρια το ξεπούλημα, να μην εξωραϊζόταν και με τις ευλογίες των εκπροσώπων του «ιερού»: Να μην υπήρχαν επίσκοποι στην Κύπρο να προπαγανδίζουν το σχέδιο Ανάν, σαν να επιχάιρουν για τον ζυγό τον επαχθέστατο που θα επιβληθεί τυραννικά στον λαό. Και να υπήρχε στην Ελλάδα έστω ένας επίσκοπος να υψώσει το ανάστημά του απέναντι στην οικτρή συμπαιγνία της Αρχιεπισκοπής Αθηνών με τη μαφιόζικη «ολυμπιακή» φιέστα. Ποιος ξέρει με ποια ανταλλάγματα, η Αρχιεπισκοπή απαιτεί από κάθε ενορία προκαθορισμένο (αυθαίρετα) αριθμό «εθελοντών» για να υπουργηθεί η εμπορευματική καπηλεία του αθλητισμού. Επιβάλλει στους εφημέριους και νεωκόρους να παραιτηθούν από την κανονική τους άδεια και να βρίσκονται στους ναούς από τις 7 το πρωί ως τις 9 το βράδυ, όλες τις μέρες της φιέστας, ντυμένοι με τον οποιοδήποτε καύσωνα όλα τα διακριτικά του «ορθόδοξου» σχήματος (τούρκικο τσουμπέ, ιταλιάνικο καλυμμαύχι, περσικό «αντερί»). Έτσι, για να δοξάζεται η «επικρατούσα θρησκεία» με 45° υπό σκιάν.

Και τα μεγάφωνα των ναών να μεταδίδουν συνεχώς, αυτές τις δεκατέσσερις ώρες, βυζαντινούς ύμνους «σε πολύ χαμηλή ένταση», λέει η εγκύκλιος. Και στα πρώτα πέντε λεπτά κάθε ώρας να παρεμβάλλεται μαγνητοφωνημένη ξενάγηση για τους επισκέπτες του ναού στα ελληνικά και στα αγγλικά!..

Πώς να σώσει ο Ελληνισμός την ιστορική του επιβίωση στην Κύπρο ή στη Βόρεια Ηπειρο, όταν ακόμη και «τα άγια» τα «παραδίδει τοις κυσί» μηδενός αντιλέγοντος; Ούτε καν για κάποια αργύρια προδοσίας - από τη φιέστα θησαυρίζουν αποκλειστικά οι μαφιόζοι. Μόνο για την ηδονή της φιγούρας, για να είναι εφετζίδικη (σαν happening του Out Look ή σαν ελληνοπρεπέστατη αγγλοφωνία στην Eurovision) ή «αυτοκτονία ενός γελοίου» (έθνους, κράτους ή συμβατικού μορφώματος) τουπίκλην Ελλαδέξ.

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

(Πηγή: "Καθημερινή" 28-3-2004)